

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Impuberu[m] aliis substitutio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96119](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96119)

LEX VI.

4 Jus accrescendi operatur quod accrescit inuitis, & quando.

5 In quis possit renuere ius accrescendi vno iure, & habere alio.

Estameto.

Inter institutos, & inuicem substitu-
titos est locus iuris accrescendi.

1 hoc dicit, vel Brenius, substitutio ius accrescendi impo-
nitur, hoc dicit, & Not. hic quod ad hoc qd ius accrescen-
cum h. beat. oportet quod testamentum sit iure factum, dicit enim
ter. iure factum. Quod intelligo quod accrescat ex virtute testame-
tarie successione, potest enim ab intestato, vel rup. test. esse locus
2 iuri acc. vt l. i. s. quado non pe. par. pete. acce. & Not. quod ad hoc qd
sit locus iuri accresc. oportet quod multi sint instituti, vt dixit text.
multis institutis, & c. Quod intelligo quod sit locus ex coniunctione
bonitatis, nam est etiam quedam legalis coniunctio, vt quado vnus
instituitur, ex personis eius deuenitur ad plures, vt si instituitur
vnus seruus plurium dominorum, tunc vtrum inter illos dominos sit
locus iuri acc. tunc dicit l. i. proculo. ff. de le. h. r. l. seruus communis
3 ab exte. de acq. her. de le. h. r. No. quod substitutio no in pedit ius
accrescendi. Dicit enim ter. inuice substitutis. Quod intelligo, inter
eosde na testator substituendo eos inuice, noluit ius eorum dimi-
nui, sed magis augere, & sic ius accresc. no fuit. Secus si extraneu
substituit, nam substituendo extraneu, tollit inter heredes ius ac-
cresc. vt l. pen. ff. de iust. test. & hic est casus illius, difficilis. Quod
a dixi plene in l. re. c. iuncti. de leg. iij. No. quarto, quod accrescit ius
b iuris, & c. Contra hoc oppo. de l. cum hereditate. ff. de acq. her.
4 red. & l. dicit quod accrescit inuitis, veru est, si voluerint sua por-
tionem retinere. Tunc dicit melius, qd quando est ius acc. simpliciter,
absq. substitutione, tunc glo. dicit verum. Sed quado est substitutio,
vnde portio alterius debet ad alium coheredem ex dispositio-
ne pervenire accrescit ei inuito, velit nolit postquam partem suam
agnouit, & tunc habet locum d. l. cum hereditate, & l. si tu ex parte. ff.
de acq. her. Circa hac l. quero vos videtis hic quod ius accres-
5 scendi concurrat cum iure substitutionis, quero vtrum possit repu-
diare vno iure, & h. bere alio? No. dicit hic quod sic. Idem not. in
l. nec bis. s. heres. ff. de acq. her. Contrarium not. in l. si quis
beres. eo. tit. Tu dicas quod postquam agnouit partem sua, & alia
portio inuito accrescit ex substitutione. Si autem no agnouit pos-
test tamen primo partem sibi ex institutione vel ta repudiare, & ex
substitutione iure accrescendi habere. Istud probatur in d. l. si tu ex
parte. ff. de acq. her. s. quis bene inspererit.

ADDITIONES.

a No. quarto. Et in illa lex hic alleg. cu hereditate, habeat locum
in eo, qui est institutus, & pupillo substitutus, alleg. tur Bart. sibi
contrarius in l. fina. ff. de acq. heredi.

b POMA C. Oppo. not. quod quando ius accresc. simpliciter est de
per se, absque substitutione in his, qui adierunt portionem suam,
tunc necesse est, si voluerit retinere suam partem quod etiam ip-
sis inuitis sibi accrescat portio eorum, quia voluerit agnoscere.
Si vero est adiunctum cum substitutione, ex quo semel portionem
suam agnouerunt, sine velint siue nolint, portio eorum, qui non
adierunt, ipis inuitis sibi accrescit, quod not.
* CLAVD. DE SEISS. potest. Istud videtur contra istum tex.
na hic ad iurata iste cui accrescit, & c. dicit, ademptibus, & tamen
habet iure accrescendi, cogita.

LEX VII.

Testamento Per substitutionem pu-
pille succeditur pupillo ex
testamento, & venientes ab intest. excluduntur. h. d. que
requiruntur ad pupilla. substi. ponit tert. & glo. in l. ij. ff.
de vulg. & pupilla.

LEX VIII.

6 Pupillar. que continentur sub compendiosa, vel breniloqua,
an sit tacita vel expressa.

7 Substitutio compendiosa facta a milite post aditam hereditatem est
species substitutionis, ab alijs distincta, facta a pagano est dicitur.

8 Effectus substitutionis compendiose, in milite, & in pagano.

9 Substitutio compendiosa facta per verbum commune an sit fidei
commissaria.

a **Recibus.** Diuiditur in partes duas, & sit
mo ponit bema, & ponit questio.
na non est incerti iuris. Brenier. h. d. Substitutio vul-
gatis exprat adita hereditate, nec per tacitam pupilla. in ea coten-
tam mater excluditur, sed ex substitutione pupilla, vel compendiosa
facta a milite substitutus in totum iure directo intra tempora pas-
bertatis admittitur, postea vero si mater in medio est, obliquatur.

1 hoc dicit, modo habes litteram claram. Not. et bac l. primo quod

suera dicere, qd p. dicitur iudicant siue consulti in q. de facto. Nonne
cullibet extr. neo potest substitui post aditam bere. per fideicommissi
son. Lerte sic vtrum ergo debet intelligi dum dicit, vos inuicem sub-
stitutos, s. vnus vnus non erit, alter sit heres, & quando cuq. qd
beres decesserit, vnus restituat alteri. Dico qd illa verba, inuice
substitutos, non continent nisi directas tantum scz, vulgarem, & pu-
pillarem, & nisi repugnet & disparitas personarum, & d. fideicommissi
sarium non porrigitur, vt hic, l. iam hoc iure. s. i. l. qui duos im-
puberes. ff. eo. & ibi per Dy. ideo tene ment. q. consulti, vt dixi.

ADDITIONES.

1 Pariter substitui. Adde qd hoc fallit, nisi cu substitutione bren-
iloqua esset inacta substitutio compendiosa, vt quando testator di-
xit, quomocunq. alter vestrum decesserit, vos inuice substitutos, na
tunc propter illud verbum compendiosum comprehenditur post
ad. bere, fideicommissi substitutio, que in compendiosa continetur.
l. pre. ab. in fi. c. Ray. de test. L. ita dicit Aler. velle Bar. in l.
l. i. in ante. p. q. ff. de vul. & pup. in re. l. si arrog. tor.
ff. ad. in l. centurio. ff. eo. per Ray. sic. de nea. Bal. in l. i. az
de iure. s. h. eod.

LEX III.

Eres instituta Qui repudiat ex testam-
to, facit loci substitui
vulgaris, qui excludit venientes ab intestato. h. d. & c. & c.
b. si beres non erit, in pupillari substitutione comprehendit, taliter
debet intelligi, si beres non erit ex testamento.

LEX IIII.

1 Substitutio vulgaris expressa quando non porrigatur ad taci-
tam pupillarem.

2 **Clamuis** hoc est no. l. valde. Substitutio vul-
gatis porrigitur ad tacitam pupill. nisi
testatorem aliud voluisse probetur, vel propter imparita-
tem persone instituit cum pupillo, aliud presumatur. h. d. & c. ppo.
1 ad prin. ff. eod. l. iam hoc iure, in prin. Sol. & vulgaris expressa por-
rigitur ad tacitam pupill. nisi testator aliud expresserit, vt in l. cu ex
silio. s. ff. eo. vel nisi aliud voluisse probetur, vt hic in prin. vel in
b si aliud presumatur voluisse, vt hic in fin. Secundo no. ex bac l. qd
habeo pro singulari re. nisi in n. c. ubi ita clare, nec forte aliquo
2 modo, qd quado substitutio vulg. est facta duobus simul, &
copulatus, qd noa h. bet locum in personis vnus, nisi habeat lo-
cum in persona vtriusque, ideo in casu huius. l. si firmians beres
non esset, sed esset beres Delia, vel e conuerio, substitutus vulgaris
ter non admittitur. Ad ter. & glo. super ver. in cum. Ergo ista
gl. manifeste, qd in casu huius l. ita substitutio no, i pot habere lo-
cum, nisi haberet locum in persona vtriusque. Sic etiam intelligebat
Domi. Jac. bu. Ad istam lex. op. de l. falli. s. h. de cond. & demon. ff.
Dicit hic fallit hec regula, hoc non est veru contra l. beredes.
met. s. cum ita. ff. ad. Treb. de leg. h. s. s. filium, & ad l. reb. l. uci.
s. l. i. ff. de iust. test. l. pen. & l. pater filii. in s. h. ad l. sol. Bren-
ier. quoniam ad propositum dico aliud in substitutione vulgaris,
vbi cum aliud in substitutione pupill. vel fideicommissaria, vt in cons-
trario, rationem huius dicam vobis in l. pen. ff. eo.

ADDITIONES.

1 **Quamuis.** Vide Bal. cons. c. iij. & sequ. P. P. A. V. P. **Quamuis.**
& circa materiam huius l. qd vna determinatio respicitur plura des-
terminabilia, & vide Aler. c. d. cl. r. r. vi. post med. Unde per nomf-
simos in l. si ad litem, in prin. ff. sol. ma. in l. in testameto C. de test.
ml. Jaso. in l. in testamento, & vide eundem in contra maiores, post
prin. de iust. test. vbi etiam dicit qd aliquando secus, & pro limita-
tione quam ponit Aler. in d. l. in testameto, & in l. hoc iure, all. Be-
ned. plii. in l. si ita scriptum, de ma. test. vide Soci. in l. quoties, in
l. no. de ced. & demost. Item adde qd vbi plures determinationes
relatiuunt vni verbum, quilibet per se determinat, nec inter se in-
uicem determinantur, vt declarat Bal. per illu tex. in l. pretor. s. si
quis aduentu. ff. v. bo. rap.

2 **AND. BAR. B.** Secdo no. Sed aduerte diligenter, qd transmissio
hereditatis non peruenit ex testamento, sed ex l. provisione. Bar.
met. in l. i. fratris. C. de iure delib. l. si filius heres, de libe. & posth. b.
s. in casu nostro, vel quando mater est premoctua, filius vigore sui-
tatis deberet transmittere etiam non aditam, ad quocunq. vt in
d. l. i. fratris. Et sic substitutus deberet excludi a donatione coheredis
extranei, & sic nullo modo procedit ista, lecto. Et si dicatur, substitui-
tutio impedit iustitiam, certe no est verum qd tacita, l. si pater. ff. de
pri. ere. Et an clausula in si, postea referatur ad omnia, & ea deter-
minat equaliter, vide Bar. in cons. c. iij.

LEX V.

Post aditam Vulgares substitutiones adita
bere, exprimat, hoc dicit.

substitutio, et sibi fuit substitutus extraneus. Ita dicebatur quod illa erat substitutio exemplaris, et per illam excluderetur mater etiam legitima filij per istam text. qui parificat exemplarum, pupill. tam enim dicit ipse quod consuluit contrarium, quia illa substitutio tanquam exemplaris non poterat valere, et eo, quia foris non fuerat substituta. Tenet ergo Paul. quod mater posset per substitutionem exemplarem substituere. Id tenent bar. in l. ex fac. ff. eo. s. Jo. s. b. in l. i. eo. quod ratione. Ang. b. c. et in ca. Ray. Et de materia, an pupillaris sit similis exemplari, vide Alexand. cons. xxvii. vol. 5.

P. P. A. V. P. Solut. Circa istam solutio, vide Jo. in l. ex fact. verific. circa questio. an testator. ff. de vulgari et pupill.

LEX X.

Substitutio quando est facta per nomen collectivum sub conditione non habet locum nisi conditio substitutionis euenierit in persona vtriusque.

Pluralitas respiciens vnum finalem effectum, non resoluitur in pluralitates, sed quando diversos effectus.

¶ Cum quidam. Quando duobus impuberibus sit substitutio cum adiectione nominis collectivi, ita demum substitutioni locus est, si in vtraque persona conditio substitutionis verificatur. b. d. hoc l. c. l. seq. et magis habent difficulta contraria quam sint in corpore iuris.

¶ Et per ergo, vterque est dictio collectiva, vterque alter sunt adiectiones distributivae, verificantur in altero tantum ut dixi in tract. istorum distributorum, in l. hoc articulo, de here. inst. C. Secundo.

¶ Non quod substitutio non est locus, nisi in vtriusque persona conditio substitutionis euenierit. Ad istud opp. de iust. et l. pe. ubi vno decedente statim fuit vocatus substitutus. Sol. dicit gl. ibi fuit facta substitutio separatum, et nominativum, hic vero facta cum adiectione nominis collectivi, ista est vera, alij dicit quod hic loquitur in filio, ubi in extremo Tenet precedentem. Sic debet intelligi, ad l. ad l. pater filia, ff. de iur. et not. C. Alterius opp. ff. ad t. lib. heredes mei, ff. cum ita, ubi facta cum adiectione nominis collectivi, et tamen sufficit quod in persona vnius existat conditio. Sol. gl. vno modo hic per b. c. in specie in filijs. Et non placet, quia ibi etiam loquitur in filijs et nepotibus. Et dicit gl. ibi de esse fideicom. conditionis, ante conditionis eventum. Hoc nihil ad propositum, quoniam iam ibi instituti non erant in iure gratui, vel si erant gratui nil ad propositum. Ad eum querimus de virtute substitutionis iuridice facte, sed querimus qualiter admittatur ille, qui substitutus est cum adiectione vnius nominis collectivi. In hoc illa lex discordat ab ista. Illa enim admittit eum si conditio extiterit in persona vnius, b. eum repellit. Sol. gl. alio modo quod hic deficit conditio in persona primi morientis, hic e converso extitit in persona secundae. Pro cuius declaratio debet scire quod quando substitutio est facta cum adiectione nominis collectivi vterque, secundum rigor verborum non est locus substitutioni, nisi conditio substitutionis extiterit in persona vtriusque, ut b. c. in l. contraria. Sed an aliud debeat interpretari cum voluntatem testatoris, est aduertendum, quod quando conditio extitit in persona vnius, si quid superest alius, qui ex praesumpta voluntate defuncti substitutus excludit, non est locus substitutio, nisi alio filio testatoris, et hic vult text. bene inspicitur ibi cogitasse eum patrem etc. Quando extitit conditio in persona vnius, et non superest alius qui ex praesumpta voluntate defuncti substitutus excludat, tunc admittitur substitutus, vel contraria magis et mente quae ex verbis, vide gl. in sol. pe. alias ff. hanc sol. teneatis.

¶ Item glo. altam quod ibi in fideicom. substi. hic in directa. Item tangit gl. in d. l. pater filiam, ff. si. ff. ad l. fal. et quid non habent hanc approbationem per Dy. Vterque quando substitutio est cum adiectione nominis collectivi, non est differentia inter directa et fideicom. sed illud solum habemus aduertere quod dicit in procl. prece. so. Sed quando substitutio fieret simpliciter, hoc modo, si filij mei decesserint, etc. non dico vterque vel omnes, tunc est differentia inter directa, et fideicom. cum in directa non habet locum nisi in vtriusque persona conditio extiterit, ut s. eo. l. aquarius, que loquitur in directa vulgari, sed in fideicom. haberet locum in persona cuiuscunque qui primo euenierit, ut l. lucius, ff. caio, ff. ad t. et l. filium de leg. et ij. Ratio huius est, quia quando pluralitas respicit vnum finalem effectum, eo sed in substitutione vulgari inspicitur vnius finis effectus scilicet, defuncti hereditas, quoniam per vulgarem solum defuncto succeditur, et a defuncto solum capitur. Sed quando pluralitas respicit diversos effectus, non resoluitur in singularitates, ut l. fal. s. ff. de condi. et dem. hoc autem contingit in substitutione fideicommissaria, nam in persona cuiuslibet heredum est fideicom. singulare per se, et a quolibet herede capitur per se, non a defuncto immediate, merito in persona cuiuslibet continetur seu verificatur, quia quilibet per se videtur esse gratuius, ideo in substi. pup. que respicit diversos effectus, siue fideicommissaria, quia per eam succeditur pupillo, non defuncto.

cto, est idem quod in fideicommissaria, ut s. dicit. Et de hoc plenus dixi in d. l. heredes mei, ff. cum ita, ad l. rebellis, ubi videtur.

ADDITIONES

¶ Cum quidam. Pro concordia adverte, si nomen collectivum non fuit expressum per testatorem, qui duobus heredibus instituitis, per fideicom. ipse substituit vnum simpliciter, et sic sine expressione nominis collectivum, vterque, vel omnis, etc. queritur an altero decedente, debeat pro dimidia fideicom. substituto, an tunc demum vtroque moriente, et de t. de Cast. consil. cxxvii. incip. dubitatio vertitur, dicit q. Bar. vnum tenet in hac l. cum quidam, que est l. pen. s. affirmativum quod debeat fideicom. altero viuente, per l. lucius, ff. caio, ff. ad t. et l. Sed contrarium alleg. tenet Bart. in l. heredes mei, ff. cum ita, ff. eo. titu. in l. quid in testamento, ff. de vulg. et pup. Sed pro sol. Pau. de Cast. in d. consil. dicit q. Bar. in hac l. pen. in adversentia, et in cursu lectionis fuit hic locutus, et non est propositio. Sed hoc non placet do. Anto. de Nicol. ideo dicit secundum eum, quod Bar. loquitur loquendo in fideicommissaria substitutione, quia in directa vulgaris non habet locum, nisi in vtroque defuncto, sed communiter omnes in locis predictis dicit in fideicommissaria, quod vera est opi. quod debeat fideicommissum substitutum, altero decedente, ut d. s. Caio, nisi alia sit mens testatoris, non enim voluit intelligere Bart. in dicit, ff. cum ita, quod eo ipso quod est filius, excludat substitutum nisi sit alia coherens coniectura; illa tamen bene coadiuvat, et in hoc si inspicitur Bart. nulli sibi contradicit.

¶ Collectivi. Adde quod Paul. de Cast. querit quid si frater superstes non poterat succedere fratri premoventi ab intestato, quia erant ex diversis matris, et ex tunc mater primi morientis, si preterbatur fratri ex latere patris tantum coniuncti, ut s. ad t. et l. Sol. dicit cens quod cum cessat ratio huius substitutionis statim vocabitur ad hereditatem primi morientis, quia postquam per eius exclusionem non frater fratri superstiti, non debet induci exclusio, preter etiam hoc dicit not. Bald. secundum Nic. mat. in substi. fideicom. in p. q. n. q. huius, l. Et hoc dicit tenere etiam in Rap. b. c. et ideo esse si quocunque alio modo frater a successione legitime fratri repellatur, sed quid si in substitutione non fuit apposita dictio collectiva, sed dixerit, si filij mei in pupilla, decesserint, etc. substituto, et vnum in pupilla, altero superstiti decesserit, an substitutus statim admittetur? Dicit Paul. videtur quod sic, arg. huius, l. a contrario sensu. Item per l. lucius, ff. caio, ff. ad t. et l. Bart. videtur sentire in dicta l. heredes mei, Bald. dicit ipse, tenet hoc contrarium pro quo alleg. gloss. ord. in dicit, l. si pater impuberis, ff. eod. quoniam hoc casu etiam sobest ratio que ponitur in isto tert. etc. et sic expraesit copulativa requirit eorumque copulativa, ad verificationem sui, si heredi plures de cond. insti. quod est verum in primo moriente, sed si pupillus mortuus esset post pup. etc. et sic expraesit substitutio pupilli, quod ad eum in persona secunda morientis, extaret conditio tunc quia non extaret persona, que ex presumpta mente defuncti excludit substitutum, admittetur de equitate, et etiam de rigore ad hereditatem ultimi morientis, sed si foret apposita dictio collectiva, tunc non de rigore sed de equitate, per d. s. cum ita. Sed quod si substitutus est filius maior testatoris, duobus fratribus impuberibus, et vnum moriatur in pupillari etate, an solus substitutus vocabitur ad hereditatem illius excludit superstiti pupillo? Breuiter dicit Pet. quod ambo vocabuntur ab intestato, quia non est verisimile quod testator fratrem impuberem voluerit excludere a parte hereditatis illius premoventis. Pro hoc l. cum ita, ff. de condi. et dem. Tu adde dum Bart. alleg. d. s. caio, volens quod si sit facta substitutio fideicom. sine adiectione nominis collectivum, quod non est necesse quod conditio existat in persona omnium etiam si superstiti persona, que ex presumpta mente testatoris excluderet substitutum, quod ipse contrarium tenet in l. quid in testamento, ff. de vulg. et pupill. et in l. heredes mei, ff. cum ita, ad t. et l. et id quod in d. loc. dicit sequitur Paul. de Cast. consil. cxxvii, ubi dicit, quod licet alias dubitauerit, quia Bart. erat contrarius, quod sibi tunc non videtur recedere in consulendo ab opi. Bart. ubi q. hic locutus est per inadvertentiam, sed adverte, quia idem Paul. consil. cccv. incip. si contingit, circa si transfertur Bart. b. c. et dicit q. Bart. in d. s. cum ita, male loquitur tamen de Bart. mentionem non facit in d. l. quid in testamento, unde est presumendum, quod maius cogitauerit in d. consil. cccvii, licet vnius in ordine, et vide ad materiam Bald. consil. cccxi. vol. 2. consil. cccvii. cxx. ij. volumi. per Ang. consil. lxxv. et cii. per Alexan. consil. cxx. et seq. ij. vol. 2. melius consil. cccvii. in j. vo. per Pau. de cast. consil. cccv. et per Abba. consil. vij. lib. 2. per Bal. consil. lxxij. v. lib.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

¶ In persona cuiuscunque, in contrarium in hoc vide Paul. de Cast. alleg. eundem Bart. in duobus locis consil. cxxvii, et ibi etiam ponit alle. preceptum, quod substitutus non admittetur, apud quos debet remanere portio deficientis, et sic an superueniens intelligatur ipse substitutus, vide etiam eundem Paul. consil. cccvii.

Plures instituti cum adiectione nominis distribuitur, quilibet vocatur in virilem.

Si quis duobus. Ista est mirabilis lex. Breuiter dicitur cum pluribus institutis, tertius substituitur cum adiectione nominis distribuitur, vocatur quilibet in virilem...

ADDITIONES.

- a P. P. A. V. P. C. Si quis duobus. Quid autem quando plures vocantur cum alio tertio sub nomine collectiuo, an habeantur loco vnius, vide in Ro. consil. xix. vide pul. h. in questionem quam ponit Soc. in l. ytrum. ad h. p. de reb. dub. substitutione facta fratrib. nominatis nomine proprio, substituendo vnumquemque pro quarta parte quomodo intelligitur.

capuntur pro vno. Vide Dec. in cap. pastoralis. in prin. de reser. vbi quedam alia. et vide que dicit Fel. quando plures vocatur sub nomine collectiuo. vel tanquam duo corpora.

De necessariis seruis hereditibus instituendis, vel substituendis. Rubr. XXVII.

LEX.

Si quis. Breuiter dicitur. Ille qui non est soluerens nisi esset specialiter obligatus, hoc dicit.

LEX.

Am serui. In institutione, que emittitur alio libertatem relinquere, secus in legato, hoc dicit.

LEX.

Tutor. Tutor non potest seruos pupilli si non necessarios heredes instituere, hoc dicit.

LEX.

Am quidam. Seruus potest ab institute libertatem consequi, pro prolo necessarius heres existere, hoc dicit.

LEX.

Am quidam. Si seruus fuerit heres in institutione datus, erit heres tutor, vel liber, hoc dicit. Et si alio. C. oppo. in titu. de heredib. insti. §. seruus. Sola ibi dicitur in vita hic legatur in vltima volum. Item oppo. quod vltima ptura debeat valere et sic cum legatum post institutionem fuerit ppenale legatum, ut l. si quis eum. ff. de vul. a. pup. de leg. ab. §. legatum. Sol. speciale est hoc favore institutionis, libertatis.

§. Alio. Alias. Illo. Si legatum seruo herede non cogitur, sed ad presertim dum dotebitur, hoc dicitur de leg. infra. de leg. Sola. Non valet legatum ut heres cogatur de necessitate prestat, tamen de equitate sic ut hic. oppo. de l. seruos. de ali. lega. Sola. speciale est hoc favore institutionis, libertatis.

ADDITIONES.

a POMA C. Si legatum. Istud fallit in casu naturalis. de testamen. milita.

§. Que iuris. Si seruus a. gradu legatur et riter substituitur, si eoditio facta extiterit, heres erit, et liber: si defecerit, legatum valet, hoc dicitur.

LEX.

De cessione. Si seru pure institutus, et tione libertas datur, si quis datur, ut casus, libertate. C. sequitur, et hereditas.